

นิพนธ์ พงษ์พานิช

10 วัน เที่ยวปารีส

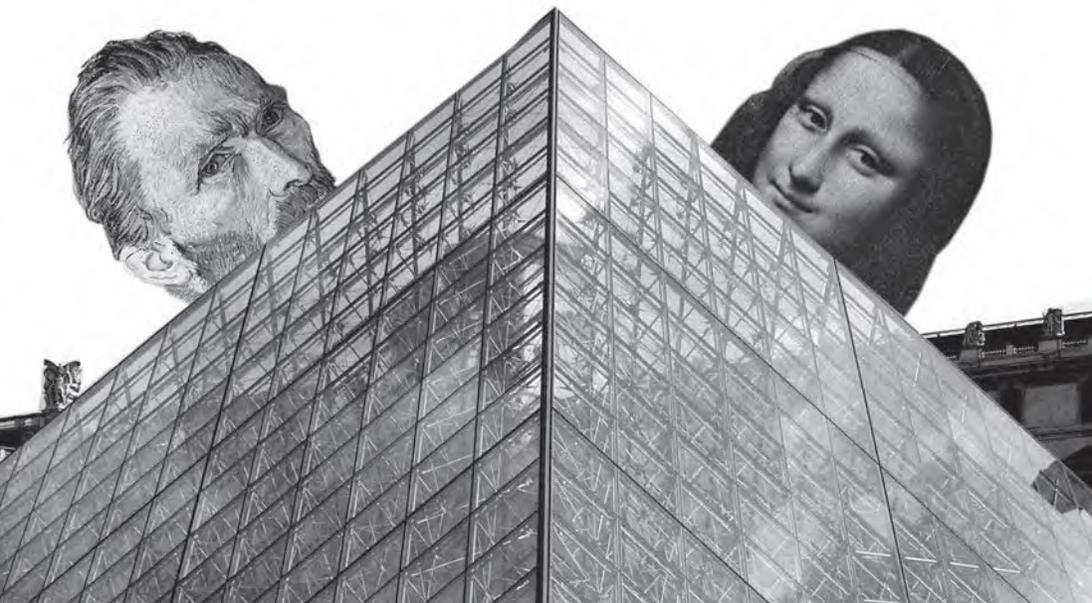
แบบตึ๊ก ตึ๊ก

10 วัน เที่ยวปารีส

แบบศิลปิน ศิลปิน

บันทึกการท่องเที่ยวโดย อนันต์ ประภาส

10 วัน เทียวปารีสแบบติสต์ ติสต์

อนันต์ ประภาไธ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อนันต์ ประภาไธ

10 วัน เทียวปารีสแบบติสต์ ติสต์,--กรุงเทพฯ : สิปประภา, 2550.
264 หน้า

1. ฝรั่งเศส -- ภูมิประเทศและการท่องเที่ยว I. ชื่อเรื่อง
914.4

ISBN 978-974-13-0295-6

- บรรณาธิการที่ปรึกษา : มานพ ถนอมศรี
บรรณาธิการอำนวยการ : อนันต์ ประภาไธ
บรรณาธิการ : ศรินยา พรมคำ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ภูษิต รอดดารา
ถ่ายภาพ : อนันต์ ประภาไธ, ศรินยา พรมคำ
กองบรรณาธิการ : ศิริพงษ์ วัฒนะ, ธนกร เนียมศิริ
ศิลปกรรม : สมาร์ทเฮด กรุป
พิสูจน์อักษร : อมรรักษ์ เสนสาย
สำนักงาน : 31/213 หมู่บ้านพฤษภาวิลเลจ 1 ต.บึงคำพร้อย อ.ลำลูกกา
จ.ปทุมธานี 12150 โทรศัพท์ 089-130-7624 www.sipprapa.net
แยกสี : บริษัท อัลฟ่า มิเลินเนียม จำกัด โทรศัพท์ 0-2277-8455
พิมพ์ที่ : บริษัท เอมี เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด โทรศัพท์ 0-2415-6507
จัดจำหน่าย : สายส่งสุขภาพใจ บริษัท บิ๊ก โทมส์ จำกัด 14/350 หมู่ 10
ถนนพระราม 2 ซอย 38 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150
โทรศัพท์ 0-2415-6507, 0-2415-2621 โทรสาร 0-2416-7744

ความประทับใจในปารีส

ทำไมต้องเป็นปารีส....เมืองหลวงของฝรั่งเศสในการเดินทางท่องเที่ยวต่างแดนอันแสนไกลในครั้งแรกของชีวิต? เป็นคำถามที่ตั้งขึ้นหลังจากการถูกชักชวนให้ไปเที่ยว

ก่อนตัดสินใจว่าจะไปหรือไม่ หนังสือที่เขียนเกี่ยวกับปารีสหลายเล่มถูกซื้อมาอ่านเพื่อหาข้อมูล “รหัสลับดาวินชี” คือหนังสือเล่มสุดท้ายที่ประทับใจและทำให้ตัดสินใจนั่งเครื่องบินนานกว่า 14 ชั่วโมง เพื่อไปเยือนปารีส และหาโอกาสไปสัมผัส ลูฟวร์ (Musée du Louvre) สถานที่ที่ที่แสนจะซับซ้อนซ่อนเงื่อนและน่าค้นหา

บนเครื่องบินของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ มีจอคอมพิวเตอร์บอกเส้นทางการบินให้เห็นตลอดเวลา ขณะที่บินอยู่เหนือยอดเขาหิมาลัยอยู่ๆ ก็มีอาการกระตุกของเครื่องอย่างแรง ประกาศจากพนักงานสายการบิน

ให้รัดเข็มขัดจนกว่าจะแจ้งเปลี่ยนแปลง ทำเอาตื่นเต้นตกใจหวาดกลัวปนกันไปหมด ในใจภาวนาเอาไว้ว่าถ้าดวงชะตาต้องมาตายจากเครื่องบินตกก็ขอให้เป็นอย่างลัทธิแล้วกัน ขอไปชมความงามของปารีสก่อน แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปด้วยดีจนได้เหยียบแผ่นดินยุโรปเป็นครั้งแรกที่สนามบินชาร์ล เดอโกล

การไปครั้งนี้ไม่มีทัวร์นำทาง เป็นการลุยแบบตะลอนทัวร์ด้วยตัวเอง การเดินทางออกจากสนามบินหลักๆเลยพอสมควร เพราะหาป้ายทางออกไม่เจอ แต่หาทางออกจากสนามบินให้ได้ก็สนุกกันแล้ว แต่ก็ไม่เกินความสามารถ ไม่นานพวกเราก็พาตัวเองมาถึงที่พักย่านมงมาตร์กันจนได้ ด้วยน้ำใจของชาวปารีสซึ่งสองสามีภรรยาผู้น่ารัก ที่ต้องบันทึกเอาไว้เป็นความประทับใจแรก

ความงามของสองฟากฝั่งแม่น้ำแซนที่มองขึ้นไปจากเรือเป็นภาพของบ้านเมืองชาวยุโรปที่แสนจะหรูหรา คล้ายกับที่เรามาล่องเรืออยู่ในเมืองแห่งเทพนิยาย

เรือลอยลอดสะพานโค้งที่ตกแต่งด้วยรูปปั้น มองเห็นความโรแมนติกของบรรยากาศสองฟากฝั่งแม่น้ำ ทอดสายตามองไปที่ริมฝั่งน้ำเห็นคูรักรุ่นสาวกำลังนั่งพลอดรักกันเป็นคู่ๆ ทำให้จินตนาการไปว่าเมืองปารีสแห่งนี้ช่างเป็นเมืองที่โรแมนติก เหมาะที่คูรักรักทุกคู่ในโลกจะมาเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง

แต่พอถึงฝั่งก็ต้องหยุดจินตนาการและรีบขึ้นจากเรือ เพื่อไปชมมหาวิหารนอเตรอดาม (Notre Dame de Paris) ภาพความโรแมนติกเริ่ม

เลื่อนหายไป เหลือแต่ความตื่นตาตื่นใจ ในความงามและความอลังการของมหาวิหาร เหมือนต้องมนต์สะกด สายตาจับจ้องไปที่ยอดของมหาวิหารสองเท่าก้าวเดินพาตัวเองเข้าไปใกล้ประตูทางเข้าแล้วก็หยุดอยู่เพียงเท่านั้น แขนงคอมองดูยอดหอคอย ความรู้สึกขณะนั้นประหนึ่งยืนอยู่ภายใต้ภูผาที่สูงใหญ่ แต่หน้าผาถูกแกะสลักเอาไว้เป็นประวัติของพระผู้เป็นเจ้า ความอลังการของมหาวิหารถูกลดความน่าเกรงขามลงด้วยความงดงามของรูปปั้นที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นและน่าศรัทธา

ผู้คนเรื่อร่นหมื่นที่เดินทางมาชมมหาวิหารกันทุกวัน ก็เหมือนถูกมนต์สะกดเพราะภายในที่จุผู้คนมากมายนั้นกลับเงียบจนได้ยินแต่เสียงหายใจกับเสียงทำกระทบบพื้นเบาๆ เท่านั้นโดยไม่มีใครคอยบอก คอยเตือนให้เงียบเลยแม้แต่คนเดียว

และแล้วก็จะคงต้องมาถึงคิวที่จะต้องพูดถึงลูฟร์ สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ต้องมาเยือนปารีส ความอลังการของพระราชวังอันใหญ่โตโอ่อ่าที่ถูกดัดแปลงเป็นพิพิธภัณฑ์สำหรับจัดแสดงงานศิลปะ ตกแต่งด้วยพีระมิดแก้วอยู่กลางลานกว้าง เพียงก้าวแรกก็ต้องร้องอุทานออกมาว่า คุ่มจริงๆ คุ่มเสียยิ่งกว่าคุ่มแล้วที่ได้มาเยือนอยู่ตรงนี้ สิ่งที่น่าประทับใจในลูฟร์นอกจากสถานที่แสนสวยงามแล้ว ความงามของศิลปะจากหลากหลายทวีปที่มารวมกันอยู่ที่นี่ก็เหมือนได้เดินชมงานศิลป์ไปทั่วโลก แม้ใจหนึ่งจะนึกค่าน่าทำไม่วัตถุโบราณอันล้ำค่าของที่ต่างๆ รอบโลกถึงถูกชาวฝรั่งเศสเอามาเป็นจุดขายทั้งที่เขามีผู้ใช้สร้าง แต่พอนึกไปอีกมุมหนึ่งก็คิดว่ามันเป็นไปตามวิถีของสังคมที่ในยุคก่อน การล่าอาณานิคมเป็นเรื่องจำเป็น

ของการอยู่รอดของชนเผ่า ผู้แข็งแกร่งกว่าคือผู้ที่จะไม่ถูกรังแก บรรทัดฐาน
ของความยุติธรรมในแต่ละยุคย่อมแตกต่างกันออกไป ศิลปะเหล่านี้ก็เช่นกัน
แม้จะถูกสร้างโดยชนชาติอื่น แต่เมื่อวันหนึ่งเขาอ่อนแอเป็นผู้แพ้ ผู้ชนะก็ได้
ครอบครองไปตามยุคสมัย คิดแบบนี้ค่อยให้รู้สึกสบายใจและชมความงาม
ของศิลปะอย่างไม่รู้สึกกระอักกระอ่วนเท่าไรนัก เลยแวะไปทักทายคุณ
โมนาลิซ่าตัวจริงที่อยากเจอมานานสมใจนึก

อีกมุมหนึ่งของความประทับใจในลูฟร์คือ ลานกว้างรอบพีระมิด
แก้วที่เป็นเสมือนถนนแพ้น้ำอีกสายหนึ่งเลยทีเดียวน การเดินชมความงาม
ของแพ้น้ำชั้นนำของโลกในปารีสบนลานลูฟร์ทำให้ตื่นตาตื่นใจไปอีกแบบ
ภาพของหญิงสาวชาวปารีสเคียงคนหนึ่ง ใส่เสื้อขนสัตว์สีแดงเพลิงกับ
รองเท้านสูงสีแดงสดปลายแหลม พร้อมหมวกขนสัตว์ที่มีระบายฟูพอง
กับผ้าพันคอขนสัตว์สีขาวตัดกับชุดสีแดงดูดีเหลือเกินบนลานแห่งนี้ ถ้า
แต่งตัวแบบนี้ในฤดูหนาวที่บ้านเมืองเราคงเหลียวมองแล้วแอบนินทา
ในใจว่า “ยายคนนี่สงสัยจะบ้า” แต่ที่นี่ ผู้คนชายหญิงแต่งตัวกันสวยงาม
ตามแฟชั่นไม่ต่างจากนางแบบที่ใส่โชว์บนแคทวอล์ค เลยทีเดียว

ในร้านกาแฟ ความกลมกล่อมของรสกาแฟกลางดึกใหญ่ในลูฟร์
ที่มีแสงแดดอุ่นๆ สาดส่องเข้ามา ผู้คนที่แต่งตัวสวยงามตามแฟชั่นนั่งจิบ
กาแฟอบแดดอุ่นทอดสายตาดูความงามของบรรยากาศรอบกาย ภาพ
เหล่านี้มีให้เห็นเป็นระยะขณะที่เดินชมพิพิธภัณฑ์ และวันนั้นเราก็ได้ลิ้ม
กาแฟหอมในบรรยากาศลูฟร์เพื่อเก็บความทรงจำที่แสนงามของชีวิตไว้ใน
อีกมุมหนึ่งของหัวใจ

อีกเรื่องหนึ่งที่ยากจะเล่าก็คือ ไม่ว่าจะเดินทางไปยังจุดไหนๆ ของ ปารีส ความประทับใจที่ได้รับครั้งแล้วครั้งเล่า คือการดูแลเอาใจใส่ผู้พิการ เช่นคนสำคัญพิเศษที่ไม่มีการเคลือบแฝงความรู้สึกเอ็นดูหรือดูแลคนแม่ แต่น้อย มีแต่การให้เกียรติและแววตาที่ชื่นชมประหนึ่งว่าผู้พิการคือคนแก่ที่สามารถยืนอยู่บนสังคมของคนปกติได้อย่างภาคภูมิใจ การอำนวยความสะดวกให้กับผู้พิการจึงเป็นการอำนวยความสะดวกที่ทั้งช่วยเหลือและให้เกียรติยิ่ง ซึ่งความรู้สึกแบบนี้หาสัมผัสได้ยากยิ่งในสังคมบ้านเรา

ถ้าจะเขียนความประทับใจในปารีสให้หมดก็คงจะเขียนได้อีก เป็นร้อยๆ หน้าเขาเป็นว่าฝากความประทับใจไว้เพียงแค่นี้ แล้วลองเข้าไปค้นหาสิ่งดีๆ ในปารีสกับงานเขียนของคุณอนันต์ กันดีกว่า

ศรินยา พรมคำ
บรรณาธิการบริหาร
สำนักพิมพ์ลีปประภา

9

สารบัญ

10

สัมภาระสู่
ปารีส

13

ปารีส
แอกเทิสส์ซัน

29

การได้มาซึ่ง
ที่หย่านมอมมาตร์

48

หอมกลิ่นลมหนาว
ที่หอไอเฟล

64

ข.ส.ม.ป.
(อนส่งมวลชนปารีส)

77

วันเดียว
เที่ยวปารีส

88

ตามหารหัสลับตาวิเศษ
ที่ลูร์

109

เดินขี้เนน
เที่ยวมอมมาตร์

128

เที่ยววัง
แวร์ซาย

144

เดินเท้าเที่ยว
โอเปร่า-ปอมปิดู

168

เที่ยวตลาดนัด
ซานกรุง

181

Pigalle
เซ็กส์ โรจนุรสน
และคววมอีกที่กันแห่งอารี

191

เที่ยวสุสาน
สวนสาธารณะ

208

มุดใต้ดิน ชมตึกระฟ้า
ที่ลาเตฟองซ์

221

หลงศิลป์
ในกินน้ำหอม

232

ลาแล้ว
ปารีส

242

ตอนนี้
ไม่มีที่เที่ยว

250

จดหมายรัก
ถึงจินเซนด แวนโก๊ะ

258

นิราศปารีส

בטח
מקום

HOTEL VOUCHER

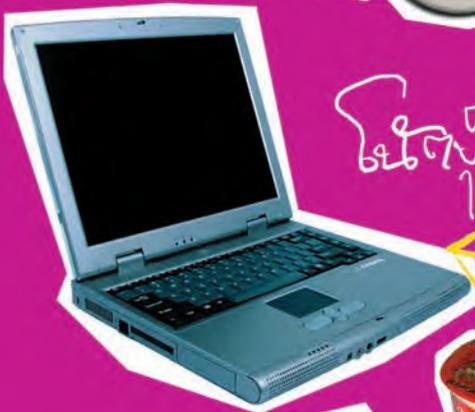
TOUR NUMBER: X807879-00 (HIGH REK PRIME PRAPASC 1er A)

COMFORT 17EME MONTMARTRE
 33 Rue Lecluse
 75017 Paris
 Tel: 1 40934148
 Fax: 1 4098059

Room reservation(s),
 20 Apr 2004 - 10 nights - 1 TN

Meal reservation(s),
 21 Apr 2004 - 10 Days - 2 BUFFET B'FAST (CONTINENTAL)

Rooming information,
 20 Apr 2004 - 10 nights - TN: MR A PRAPASC & MS S NEANGIER

מחשב

מצלמה

מזון

מזכרון

מברשת שיניים

พาสปอร์ต
สี

ตั๋วเครื่องบิน

ISSUED BY SINGAPORE AIRLINES		CONNECTION TICKET	
NOT ALLOW FOR SQ ADIGIT FLT			
VALID ON SQ FLT ONLY			
PRAPASO ANAN MR IATA BSP			
ADD	BOOKING CLASS	FARE BASIS	EXPIRES
X BANGKOK	SQ	0069 B	19APR 183
X SINGAPORE CHANGI	SQ	0334 B	19APR 225
X PARIS CDG	SQ	0333 B	30APR 122
X SINGAPORE CHANGI	SQ	0060 B	01MAY 085
BANGKOK			
THB	67855 BKK SQ	X/SIN SQ	PARSM60.23
END ROE39,437542			
THB	5500X	XT THB	365FR 390FR
THB	800YD		
THB	755XT	CASH	
THB	69960		
AGTB			
AK	39652784		

กระเป๋าเดินทาง

เสื้อ
กางเกง
ถุงมือ
รองเท้า

ยา

นางพริ้งพวง: นักร้องลูกทุ่ง

11/2/11
11/2/11
11/2/11

Handwritten text in Telugu script, likely a signature or name, centered on the page.

วันที่ 1

เมื่อเครื่องบินของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์แลนด์ลงสู่มหานครปารีส สิ่งที่เราพอจะมองลอดหน้าต่างเครื่องออกไปเห็นก็คือแสงไฟวับๆ แวมๆ ของตึกรามบ้านช่องในยามใกล้รุ่ง มันไม่ได้สว่างไสวเหมือนที่เราเคยเห็นในหนัง นั่นคงเพราะเป็นเวลาที่ชาวปารีสเข้างานใหญ่ยังหลับใหลกันอยู่

หลังจากตึกตึใจที่ผ่านความตายจากยอดเขาเอเวอเรสต์มาได้ (เพราะเครื่องกระแทกหลุมอากาศ ไฟดับจวบจวนอยู่หลายหน แลมีไฟเตือนให้รัดเข็มขัดก็ติดขึ้นเป็นระยะๆ เมื่อบินผ่านบริเวณดังกล่าว ทำให้คนที่ไม่เคยเดินทางไกลอย่างเราได้กลิ่นขวัญแขวนกันพอสมควร) เรานั่งสงบนิ่งอยู่บนเครื่องพักใหญ่ กว่าจะค่อยๆ เดินออกมาจากเครื่องบินได้

และสิ่งแรกที่ยากจะขอให้ระวังอย่างมากที่สุดก็คือ พาสปอร์ต เพราะเมื่อคุณกำลังจะก้าวพ้นประตูเครื่องบิน นั้นหมายถึงว่าคุณกำลังจะเข้าบ้านเขาแล้ว เขาจะตรวจพาสปอร์ตของคุณเป็นอันดับแรก เพื่อนร่วมทางของผมโดนเข้าจนได้ !!

ขณะที่กำลังเข้าแถวเพื่อออกจากประตูเครื่อง เราเห็นคนที่อยู่ก่อนหน้ายื่นพาสปอร์ตให้ตำรวจ ใครที่ถือพาสปอร์ตของฝรั่งเศสเขาจะไม่ตรวจปล่อยให้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว ส่วนชาวต่างชาติอย่างพวกเราก็ต้องรอกันหน่อย ทีนี้เจ้าปากพาสปอร์ตของประเทศไทยเรามันดันมีสีคล้ายกับของประเทศจีน ตำรวจจับพาสปอร์ตไปที่ละหลายๆ เล่มแล้วเปิดดู ถามโน่นถามนี่แล้วส่งคืน เรายับมาแล้วก็เดินเข้าอาคารไป เดินไปได้ครึ่งทางเกิดอะไระอะไรไม่รู้ หยิบพาสปอร์ตขึ้นมาดูทั้งสองเล่ม เล่มหนึ่งปกติดี แต่อีกเล่มหนึ่งดันเป็นภาษาจีน ด้วยความตกใจจึงรีบกลับเข้าไปที่หน้าประตูเครื่องแล้วส่งพาสปอร์ตให้เขาดู กว่าจะหาตัวชาวจีนเจ้าของพาสปอร์ตเอามาแลกคืนได้ก็เล่นเอาใจหายใจคว่ำไปพอประมาณทีเดียว

กว่าเราจะหลุดออกมาจากการตรวจคนเข้าเมืองได้ก็อุ่นพอสมควร เพราะต้องผ่านอีกด่านหนึ่งที่มีตำรวจคอยซักถามเรา (อีกรอบ) ว่ามาทำอะไร จะอยู่ที่ไหน พักที่ไหน พกเงินมาเท่าไร ตอบคำถามเสร็จก็เข้าเครื่องสแกนกันอีกครั้ง แถมพกด้วยเรื่องตื่นเต้นอีกเรื่อง คือหากกระเป๋าไม่เจอ !!

เนื่องจากเราเดินทางด้วยสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ ซึ่งต้องไปเปลี่ยนเครื่องที่ประเทศสิงคโปร์ ทำให้ของที่โหลดลงใต้เครื่องบินก็ต้องถูกย้ายไปย้ายมาด้วย มาถึงตรงนี้ก็ทำให้ผมคิดถึงหนังเรื่อง Meet The Fockers

ขึ้นมาติดหมัด เพราะพระเอกในเรื่องก็เจอดีกับเครื่องบินด้วยการถูกสลัด กระเป๋าเหมือนกัน เราเดินทางหมายเลขช่องโหลดกระเป๋าอยู่นาน วนหา จนตัวก็ไม่เจอ พยายามขอความช่วยเหลือก็ดูเหมือนจะไม่มีใครสนใจ สุดท้ายไปจบลงที่ออฟฟิศเล็กๆ ของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ กระเป๋าเดินทางของเราวางแหมะอยู่ตรงนั้น เดาเอาว่าเจ้าหน้าที่คงรออยู่นานแต่ไม่เห็นเราไปรับ เลยยกมาวางทิ้งไว้ให้ที่นี่

ยังไม่จบเพียงเท่านั้นนะครับ การผจญภัยในสนามบินยังดำเนินต่อไป...

เครื่องบินส่งเราถึงสนามบินเวลาตีห้าครึ่ง แต่กว่าจะหากระเป๋าเจอแล้วหลุดออกมาจากชั้นบนก็ปาเข้าไปเกือบ 7 โมง ชั้นตอนต่อไปคือโทรศัพท์หาใครสักคนในปารีส ผมงกับเพื่อนเดินลากกระเป๋าวนเป็นวงกลม อยู่ใน terminal จนพบร้านค้าจึงเข้าไปขอซื้อบัตรโทรศัพท์ราคา 7.5 ยูโร (ตื่นเต้นมากกับครั้งแรกที่ได้ใช้เงินในปารีส) แล้วนำมาจัดการยัดเข้าไปในตู้โทรศัพท์แล้วกดๆๆๆ เสียงจากปลายทางก็พูดภาษาฝรั่งเศสกลับมาแบบฟังไม่รู้เรื่อง รู้แต่ว่าเป็นโอปอเรเตอร์อัตโนมัติ ลองแล้วลองอีก เสียบแล้วกด เสียบแล้วกด อยู่那儿 ก็ไม่มีทีท่าว่าจะใช้ได้ จนในที่สุดท้ายก็ถึงบางอ้อ ...

การ์ดที่เราซื้ออามันเป็นระบบดูตัวเลขแล้วกด (Pin Phone) ไม่ใช่เสียบแล้วกด (Card Phone) !!!

แต่ถึงอย่างไรก็ไร้ประโยชน์ เพราะเมื่อมหาวิธิใช้โทรศัพท์สำเร็จ ทางปลายทางก็ไม่มีใครรับสายจากผมสักคน

RER GARE DU NORD

Réseau Ile-de-France
Suburban lines • Nahverkehr

"ท่ารถยุโรป"
สถานีรถไฟ
และรถบัส

SOUVENIRS

Enjoy a Sightseeing

นอไอพี! นอไอพี! นอไอพี!!

Postcard

นี่คือคนที่ซื้อหนังสือ
รอคนมา

มกราคม ๒๕๖๑
เที่ยวในกรุงเทพฯ

PARIS IX
11111111

ของฝากที่ร้านแก้วในฝรั่งเศส

ถนนบองปาร์ต

ที่ฝรั่งเศสมีรถมอเตอร์ไซด์วิ่งเร็ว
หรือขี่มอเตอร์ไซด์ (ดวลกัน)

รถจักรยานไฟท์ที่พิพิธภัณฑ์สงคราม

ผมมีเบอร์โทรศัพท์ของคนที่อยู่ในปารีส 2 คน คนหนึ่งเป็นเพื่อน
อาวูโสชาวเวียดนาม ที่บินไปกลับกรุงเทพ-ปารีส ปีละสองหน อีกคนเป็น
รุ่นน้องที่ไม่พบกันเกือบยี่สิบปีชื่อเจ้าแจ๊ค คนแรกไม่รับโทรศัพท์เพราะชู้เกียจ
ตื่น เธอมาบอกภายหลังว่า ได้ยินเสียงโทรศัพท์แล้วแต่กำลังนอนเพลิน เลย
ชู้เกียจรับ และมั่นใจว่าผมคงหาทางไปโรงแรมเองได้ !!! (เอากะเธอสิ)
คนหลังไม่รับโทรศัพท์เพราะไปต่างเมือง (มารู้ทีหลังเหมือนกัน) สรุปว่า
เราต้องหาทางไปโรงแรมกันเอง

นสพ.อนุชา ศิริมาลัยสุวรรณ เพื่อนที่เป็นสัตวแพทย์แล้วไปเรียนอยู่ที่
ทีเยอร์มันหลายปีเคยแนะนำไว้ว่า ให้ขึ้นรถไฟไปลงในตัวเมืองปารีสแล้วค่อย
ต่อแท็กซี่ไปโรงแรมจะประหยัดกว่า ผมใช้ภาษาอังกฤษชนภาษามืออถาม
เจ้าหน้าที่สนามบินได้ความว่า ค่าแท็กซี่จากสนามบินถึงย่านมงมาตร์เป็น
เงิน 40 ยูโร คิดเป็นเงินไทยก็ประมาณ 2,000 บาท ด้วยความเสียดายเงิน
เราจึงสรุปกันว่าจะเริ่มผจญภัยกันตั้งแต่วันนี้เลยด้วยการเดินทางโดยรถไฟ
ตามคำแนะนำของหมอหมาเพื่อนของเรา จึงถามเจ้าหน้าที่ต่อว่าถ้าจะไป
โดยรถไฟต้องทำอย่างไรบ้าง เจ้าหน้าที่คนสวยแนะนำให้ไปออกที่ประตู 20
แล้วรอรถบัสของสนามบินจะพาเราไปส่งที่สถานีรถไฟ (ฟรี)

ที่ประตู 20 เราเพิ่งรู้สึกว่ปารีสยามเช้ามันหนาวจริงๆ เพราะเกือบ
สามชั่วโมงที่อยู่ในอาคารสนามบิน รู้สึกเฉยๆ เหมือนอยู่เมืองไทยเพราะ
เขาเปิด Heater (เครื่องทำความร้อน) พอประตู 20 เปิดออก อากาศเย็น
ยะเยือกก็ปะทะใบหน้าของเราจนชาวูบขึ้นมาทันที ลมหายใจวูบพุ่งเป็น

ควันออกจากปาก ความรู้สึกตอนนั้นเหมือนกำลังได้รับการต้อนรับจากปารีสจริงๆ เราเงยหน้ามองท้องฟ้าแล้วยิ้มให้กันอย่างมีความสุข

เราได้เหยียบปารีสแล้ว !!!

ความรู้สึกของผมตอนนี้คล้ายๆ กับสมัยเรียนที่ได้ไปเที่ยวเมืองเหนือครั้งแรกกับคณะทัศนศึกษาที่มหาวิทยาลัย ครั้งนั้นเราไปเข้ากันที่ลำพูน รถวิ่งผ่าสายหมอกมาถึงลำพูนตอนรุ่งสาง เมื่อลงจากรถเราก็ปะทะกับอากาศอันหนาวเย็นของเมืองเหนือ และสารความสุขก็หลังไปทั่วทุกซอกซอก

ผมกับเพื่อนช่วยกันยกกระเป๋าขึ้นรถบัสแล้วหาที่นั่ง ในใจของผู้ร่วมทางคิดอย่างไรผมไม่รู้ แต่ตัวผมนั้นกำลังเครียดนิดๆ และคิดว่าสถานีรถไฟที่นี่คงไม่เหมือนหัวลำโพงบ้านเราแน่ๆ แล้วเราจะไปต่อกันอย่างไร ?

คิดอยู่ได้ไม่นาน สายตาก็เหลือบไปเห็นสุภาพสตรีคนหนึ่งกับครอบครัว สามีและลูก 2 คน เธอคงมองผมอยู่นานแล้ว เมื่อสบตากันจึงยิ้มให้ ผมก็ยิ้มตอบพร้อมคำว่า “hello” เธอถามเป็นภาษาอังกฤษกลับมาว่าผมต้องการจะไปไหน ผมรีบตอบทันทีว่า “มมมาตร์” แล้วต่ออีกว่า “ไปไม่ถูก” เธอพยักหน้ารับแล้วหันไปคุยภาษาฝรั่งเศสกับสามีสองสามคำแล้วพูดกับผมทำนองว่า “จะบอกทางให้” ผมก้มหัวให้เธอพร้อมคำขอบคุณแล้วหันกลับมาคุยกับเพื่อนร่วมทางต่อด้วยความสบายใจ อย่างน้อยครอบครัวนี้คงพาเราไปถึงที่หมายแน่

เมื่อรถบัสมาถึงสถานีรถไฟ เรายังลากกระเป๋าตามครอบครัวนั้นไปติดๆ ฝ่ายสามีพยายามพูดคุยกับผมหลายคำ แต่เราสื่อสารกันไม่ได้เพราะ

เขาพูดฝรั่งเศส และผมพูดฝรั่งเศสไม่ได้เลย ฝ่ายภรรยาพาผมไปที่ห้องขาย
ตัวแล้วคุยกับคนขายสาวผิวสี เธอหันมามองผมกับเพื่อนแล้วบอกราคา ผม
อยากรู้มานานแล้วว่า บัตรวีซ่า มันใช้ในต่างประเทศได้จริงหรือ? จึงส่งบัตร
วีซ่าไปให้เธอ พนักงานขายตัวรีบไปรูดบัตร รูดบัตร แล้วส่งคืนพร้อมสลิป
ให้เข็นต๊อ จากนั่นตัวรถไฟสองใบก็มาอยู่ในมือเรา สุภาพสตรีคนเดิมซึ่งมือ
ให้ผมลงบันไดไปรูดรถไฟที่ชั้นใต้ดิน บอกสายให้เสร็จสรรพ แล้วกำชับว่า
ให้ไปลงที่ สถานีการ์ตูนออร์ต แล้วค่อยต่อรถไฟไปมงมาตรีกทอดหนึ่ง ผม
จับความไม่ได้แค่การ์ตูนออร์ต เลยตั้งเป้าว่าเขาแค่นี้ก่อนก็แล้วกัน ถึงการ์ตูนออร์ต
แล้วค่อยว่ากันอีกที

ที่เธอกำชับกับผมมากเพราะตัวเธอกับครอบครัวจะไปอีกเส้นทาง
หนึ่ง หลังจากสั่งเสียกันเรียบร้อยเธอและครอบครัวก็จากไปพร้อมรอยยิ้ม
ในวันอันสดใสเช่นนี้ คำกล่าวตักเตือนเรื่องภัยในปารีสก็อันตรธานหายไป
จากสมองของผมจนหมดสิ้น เพราะความน่ารักของครอบครัวนี้เอง

รถไฟแล่นตามรางมาถึงสถานีการ์ตูนออร์ต ระหว่างทางเราก็ตื่นตา
ตื่นใจไปกับบรรยากาศแปลกตาของปารีสสลัดกับคอยมองว่าถึงสถานีไหน
แล้ว ที่เหนือขอบหน้าต่างรถไฟ เขามีแผนผังบอกเส้นทางติดไว้ให้เราดูเป็น
ระยะๆ ว่า รถไฟจะถึงสถานีไหนก่อน-หลัง จึงไม่ต้องกลัวว่าจะหลง แต่ต้อง
ระวังอย่าให้เลย

เราสนุกกันมากที่การ์ตูนออร์ต เพราะเป็นสถานีรถไฟที่ใหญ่และมี
หลายชั้นมาก ที่ว่าหลายชั้นนั้น ไม่ใช่หลายชั้นสูงขึ้นไปบนอากาศนะครับ

แต่เป็นหลายชั้นที่มุดลงไปใต้ดิน แต่ละชั้นมีบันไดเลื่อนและร้านค้ามากมาย เหมือนห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ ในบ้านเรา มีร้านกาแฟ ร้านขายหนังสือ ร้านอาหารครบครัน กว่าจะออกมาพื้นสถานีเราก็ถ่ายรูปกันไปพร้อมรอยรูป และตัดสินใจด้วยความเหนื่อยอ่อนว่า จากตรงนี้เราไปแท็กซี่ดีกว่า

วันแรกกับการเดินทางในปารีส เราจ่ายค่าตั๋วรถไฟจากสนามบินถึง การ์ตูนอร์ดีโบละ 7.75 ยูโร แล้วมาจ่ายค่าแท็กซี่มิเตอร์ (ยี่ห้อเบนซ์) จาก สถานีการ์ตูนอร์ดีไปโรงแรมย่านมงมาตร์อีก 6.8 ยูโร รวมแล้วประหยัดไป ประมาณ 800 บาท.

NORD HOTEL

CHANGE

CAFE RESTAURANT

CAFE DU NORD

CAFE CHANGE

NORD HOTEL

BRUNCH and BREAKFAST

CHATELET

GARE DU NORD

RESTAURANT

